

Persoanele care compun juriul concursurilor agricole și industriale anul acesta în județul Dolj, din partea județului, sunt domnii Nae Greceanu, C. Vasilescu, Iorgu Gobleșcu, veterinar, Marin Chițu și Dimitrie Căpreanu; iar din partea ministerului sunt domnii G. Vărvoreanu, doctorul I. Vercescu, Florea Rusu, C. St. Ceziuanu, Ilariu Marian și I. Pășoreanu.

Persoanele care compun același juriu în județul Iași sunt, aleși din partea județului, domnii N. Ioan, C. Bantaș, Matei Gane, C. Naiman Paraschivescu și Ion Verdeanu; iar din partea ministerului sunt domnii G. Cozadini, Principele Gr. M. Sturza, doctorul Conya, Leon Neșter, V. Adamaki și N. Ștefănescu, inginer-mecanic.

În același juriu, în județul Râmnicu-Sărat, din partea județului, sunt domnii Constantin Palogan, Matei Teodorescu, I. Tertescu, Al. I. Popescu și I. Protopenescu; iar din partea ministerului sunt domnii doctor Dimitrie Christescu, Toma Chircu, Ion Fridman, Constantin Lupescu, Alecu Orășeanu și M. Recheșanu, medic-veterinar al județului.

Aflăm că direcțiunea generală a căilor ferate române a redus prețurile la jumătate, pentru trenurile care vor circula Duminița și sărbătorile pe liniile ferate, între București, Buzău, Giurgiu, Pitești și Predeal.

Fără îndoială, această dispozițiune atât de avantajoasă publicului va fi bine primită de toți acei zecești Români din provinciile care vor voi să viziteze expoziția Cooperatorilor români.

Prima expozițiune a Cooperatorilor români exercită asupra publicului Capitalei o puternică atracțiune.

Venitul intrărilor din ziua primă se urcă la 780 franci. Erf, a doua zi, publicul vizitator a avut ocaziunea să admire nu atât numărul esposanților care din nenorocire au strălucit prin absența lor, cât obiectele expuse și dispozițiunea lor prin secțiune.

Lista definitivă a medaliștilor încă nu e completă. Cu toate acestea, vom începe de azi a publica numele celor medaliați cu diferitele medalii, continuând în numerele viitoare cu cele care nu le am înregistrat aici și cu cele care se vor cunoaște de aici înainte.

Incepem cu farmaciștii. — Chr. Alessandru, din București, medalia de aur; E. S. Fabini, Brăila, med. de argint; Frații Korya, Iași, md. de argint; Weibhold, Pitești, m. d. bronz; Victor Thüringer, din București, mențiune multumitoare.

C. Porumbaru, pentru producțiunile de apă gazoasă, diploma de onoare cl. I; Grabowski și Șiaroff, pentru săpunerie fină, med. de aur; C. Zamfirescu et. filii, loco, pentru săpunerie fină, med. de aur; Ch. Șiaroff, loco, pentru producțiune de săpunerie, med. de argint; Ștefan Vlădescu, loco, săpunerie, med. de arg.; Nițulescu și Anghelovici. (Prima fabrică română de vacs, etc.), loco, med. de arg.

Elie Constantinescu, pielărie, med. de aur; J. M. Mittermeyer, potcovărie, med. de arg.; Iosif Pusin, potcov. med. de arg.; Edmond Hayck, Iași curelar, med. de aur.

Societatea de basalt artificial: diplomă de onoare cl. I.

Travisani și Bröhm, pentru instrumente de chirurgie, espuse atât în starea lor

de preparare cât și perfect executate, diploma de onoare clasa I.

Medaliat încă o dată cu med. de aur la expozițiunea din Viena, 1873.

N. Dumitrescu, luminărar, loco, diploma de onoare cl. I; Alecu Dumitrescu, loco, lumină., med. de arg.; Ion Iliescu, loco, lumină., med. de aur; I. Stamatescu, loco, luminărar, med. de argint.

Ioanid, pentru fructele sale rare, med. de aur; Enibace, loco, pentru conserve, med. de aur; Const. Eftimiu, loco, pentru producțiune de cofetărie, med. d'aur; C. Zappa, Prahova (Broșteni) med. de aur pentru spirtoase și făină; Șmiedigen, loco, med. de arg. pentru conserve; Ioan Ionescu, loco, med. de aur pentru producțiune de vinicultură; D. I. Martinovici, loco, med. de aur pentru conserve; D. Staicovici, loco, diploma de onoare cl. I; N. G. Ionescu, med. de aur pentru prod. de viticultură; Ioan Marghioloman, loco, diploma de onoare cl. I pentru țuică; monachul Isakia, Cernica, med. de argint pentru melisă.

D. Ghiță Clucu s'a confirmat ajutor primarului comunei urbane Sinaia, județul Prahova, în locul d-lui Gheorghe Maxim, demisionat.

Pe baza art. 48 din legea comunale, s'a dizolvat consiliul comunei urbane Rășorilor-de-Vede din județul Teleorman.

D. Ioan Prejbeanu s'a numit în postul de greșier-comptabil la penitenciarul Biserican, în locul d-lui Ștefan Alexandrescu, revocat.

D. N. Valenescu, fost impiegat de cancelarie la biuroul vamal Tulcea, s'a numit în asemenea calitate în serviciul exterior al vămilor, în locul d-lui Ștefan Ionescu, care nu s'a presintat la post.

Miscarea populației capitalei București de la 11 până la 17 Septembrie a fost: *Născuți*: 60 băieți și 47 fete; total 107, din care 11 israeliți. *Morți*: 70 bărbați și 39 femei; total 109, din care 10 israeliți.

DIN TRANSILVANIA

Săptămăna trecută a plecat din Alba Iulia la Dolni-Tuzla, în Bosnia, batalionul al 4-lea din regimentul românesc transilvan de Baden. — Plecarea a fost sărbătorească. Musica regimentului a cântat marșuri românești. O mulțime de țărani alergară de prin sate, spre a-și vedea iubiiții, care cine știe de se vor mai întoarce.

În adevăr, din ordinul de zi cetit pe batalion (nemțește și românește) reese că nu siguranța păcii a făcut pe administrația militară austriacă să trimească în Bosnia acest batalion. În ordinul de zi împăratul le spune soldaților că împrejurările nu sunt tocmai liniștite și că batalionul va da poate piept cu inamicul. Tocmai de aceea l'a ales însă pentru această misiune, fiindcă 'l' compus din viteji.

Tot nu sunt dară întemeiate asigurările foilor vieneză, că în Bosnia nu s'ar opera astăzi de cât o schimbare de garnisoane; faptul e că se trimite trupe noi pe lângă cele deja existente. Acești adevărul și nu e tocmai zimbitor păcei. Se prepară ceva nou în contra dominațiunii austriece în Bosnia și Hertegovina. Și cine e

mai bun oare să înfrunte pericolul? De sigur românul, care moare cu credință pentru tron (recte: moare, fiindcă un soldat onest nu fuge) și cu toate acestea nu cere nimic acestui tron, ba 'l' primesc cu resignație chiar nesocotirea și trădarea.

E bun Românul!... Noi 'l plângem însă când se jertfește pentru străini.

DIN AFARA

Ocupațiunea engleză în Egipt.

Era vorba, nu de mult, ca trupele englezești de ocupațiune ale Egiptului să părăsiască această țară. Guvernul englez se vede că a renunțat la această intenție. Din Alexandria se anunță anume, că administrația trupelor de ocupație a reinouit încă pe șase ani contractele cu furnizorii corpului de ocupațiune.

Această știre e confirmată de «Times», care o însoțește de observația, că deșertarea Egiptului de trupe engleze s'a amănat încă cu câțiva ani. Causa ar fi intrigile Porței, care au început să prindă din nou rădăcină în Egipt, și care ar nimici, de sigur, în scurt timp, toate rezultatele ocupațiunii engleze, dacă trupele britanice s'ar întoarce a-casă.

O singură măsură a fost găsită la loc de guvernul englezesc: diminuarea treptată a corpului de ocupație. Aceasta nu escluse însă neapăr, ca un contingent oare-care să rămăie pentru tot-d-a-una în Egipt, și ca el să fie înmulțit la cas de trebuință.

Colindarea regelui Alphonso.

Regele Alphonso face pe publicul șiret. Vom vedea cu câtă isbândă.

După ce ține, la Homburg, poalele împăratului Germaniei căzând în estas înaintea pickelhaubului, și primește proprietatea unui regiment, care este din cele mai urgisite pentru Francesi (hulani garnisonați în Strassburg, primii cari au intrat la 1871 în Paris), — după toate aceste omagii plecate aduse Germaniei nu hesită a se întoarce acasă iarăși prin Paris, a zîmbi miniștrilor francezi, a prânzi cu presidentul, convins de sigur că această chipul cel mai nemerit de a-l amăgi.

E treaba guvernului francez, ce atitudine va lua față cu această politică. De zîmbit va zîmbi de sigur și densus Oaspeului său, căci așa cere politea. Restul îl privește. Poporul însă, care nu ascunde nici o dată ce are pe inimă, a dat să înțeleagă regelui spaniol, că între densus și Francesii a dispărut pentru vecie ultima legătură de simpatie. Alphonso, coborîndu-se la gara din Paris, a fost primit — cu toate măsurile preventive luate de poliție — cu fluierături și strigăte dușmane. Dacă era îmbrăcat ca ulan, era lovit cu pietre. Manifestația a fost atât de gravă, în cât unii au găsit că rămânerea regelui în Paris e împreună de pericole. A pleca însă atât de iute semăna unei lugi, și fuga nu cade în programa de ceremonial a unui rege. El a mai rămas deci puțin și va avea să vadă și alte demonstrații.

«Times» găsește că Francesii fac rău, că pot crede despre regele Alphonso că ar fi în stare să-și vire țara în alianța austro-germană. Pentru un simplu motiv: fiindcă Germania nu 'și-ar

putea apăra aliatul de represaliile Franței, și fiindcă singura putere, a cărei prietenie sau dușmănie ar putea avea importanță pentru Spania, e Franța. «Times» crede deci că Alphonso n'a făcut de cât de plăcere călătoria sa în Germania.

Fără îndoială, așa trebuie să vorbiască bunul simț. Singur Alphonso e însă, care l' calcă astăzi, vinind după stele? Singur el dă cu piciorul vecinului celui puternic spre a peregrina la Mecca nemțească, crezând că face politică înaltă, când ești instrăinează definitiv o țară, cu care, vrînd-nevrînd, e legată soarta țerei sale? Călătoriile de regi și regișori în Germania au ajuns atât de deochiate, în cât Franța face bine că le judecă dintr'un punct de vedere serios. Dacă va plăti regelui Alphonso cu moneda, în care el 'l'a plătit la Homburg, lucrul nu va fi de cât un act de dreptate.

ISPRAVILE D-LUI BRĂTIANU

«N. fr. Presse» se încearcă în numărul ei mai nou să resume rezultatele puse la cale de călătoria d-lui Brătianu la Gastein și Viena. Iată cam cari sunt:

România a isbutit să înduplece pe Austria a lăsa în suspensie chestiunea Dunărei, și în schimb asigură pe cei doi aliați, Germania și Austria, a le fi folositori în cazul unui război cu Rusia, luându-le direct sau indirect partea împotriva acesteia. Această tocmală s'a pus la cale de prințul Bismarck, căci în adevăr, d. Brătianu n'a fost atât de amabil și de îngăduitor când a trecut prin Viena ca atunci când s'a reintors, venind de la Gastein. «N. fr. Presse» numește călătoria d-lui Brătianu la Gastein, călătoria la Damasc. — Austria mai câștigă pe urmă de la noi reînnoirea tratatului comercial, așa cum a fost până acum, și concesiile în regularea granițelor. În schimb foile austro-maghiare nu vor vorbi de noi de cât bine și ne vor face cinstea a ne muni antepostul celor doi aliați în Orient.

Aceste isbânzi sunt atât de nemăsurate după «N. fr. Presse», în cât, (după informațiile ei): *broascele de lângă Dâmbovița încep să tacă.*

ȘTIRI MILITARE

Cu ocazia ultimelor manevre rusești de cavalerie, făcute pe teritoriul Vistulei, s'a petrecut un caz destul de rar. O divizie întreagă a trecut în not un afluent al Vistulei de o lărgime considerabilă, de o adâncime de doi stănjini și de o lățime de o urmă jumătate pe secundă. Divizia a trecut în cea mai bună ordine, în frunte cu comandantul ei, fără să se întâmple nici un incident. Avangarda o făcuse ca de obște un regiment de casaci.

DIN BANAT

Zilele acestea și-a ocupat, în Lugos, postul său de prefect al comitatului Caraș-Severin, înverșunatul ungar Tabaydi. Cum se știe, guvernul unguresc a trimis în ținutul cel mai românesc al Banatului această unealtă, numai în scopul «de-a învăța minte pe Români», și a 'l' obicinui cu ideea Statului maghiar.

sucesor al lui, care domn Sardinier, era dator, peste câțiva ani, să 'm revînză biuroul; în acest timp, eu trebuia să mă căsătoresc cu Mariana, și, în acest mod, viața mea era regulată ca notele de musică, avantaj neprețuit care m'ei iniția la bucuriile liniștite ale existenței de moluscă, fără a 'm pierde calitatea mea de om, ba chiar rădicându-mă la aceea de notar! Numai tatăl meu nu vorbește de Paris, căci orașul nostru are o facultate de drept. Parisul, era o invențiune a mea: o mică distracțiune adaosă la programă. Mama, rămasă veduvă de timpuriu, m'ei iubea mult și se incredea în mine ca în repositat tata. În aceste condițiuni să 'm vorbești de familie!

Așa dar pleacă, nu însă fără a culege, într'o oare-care seară, la o mică sindrofie intimă, de pe buzele unui substituit, băiat frumos, această apreciațiune sumară despre nuri viitoare mele:

— «Drăguț? zău... cel mult o frumusețe diavolească!»

În fine, Mariana călca pe 18 ani, era aproape dezvoltată, și nu mai era loc să m'aștept la o altă transformare mai favorabilă. Și de aceea, acea apreciere 'm se păru definitivă și o luai cu mine ca un resumat al bucuriilor ce 'm erau promise, ca însăși formula fericirii mele viitoare.

Parisul, cum știi, a fost blând cu mine, căci, dacă n'am prea învățat mult drept, și dacă am pierdut ceva din nevinovăție, n'am lăsat, de altă parte, în el, de cât o slabă porțiune din patrimoniul meu. Dar, dacă orașul plăcut nu fu prea crud cu mine, Mariana

În adevăr, noul prefect a declarat în discursul său de deschidere, că nu a venit la Lugos nici să facă politică înaltă, nici să represinte vre-o naționalitate, ci numai în scopul de a înfățișa ideea Statului maghiar și d'a o filtra în inimile locuitorilor.

D. Tabaydi și-a găsit însă omul, în avocatul Brediceanu. Acesta răspundându-i a declarat că toate sunt bune; Românii comitatului Caraș-Severin vor căuta să-și administreze interesele cu oricine li s'ar trimete de stăpînire. Un lucru însă să știe prefectul și să 'l împărtășiască guvernului unguresc de pe acum: Românii din comitatul Caraș-Severin vor să rămăie Români, și nu să se facă unguri.

Acest ton a avut efectul dorit, căci prefectul ungar s'a grăbit a răspunde că n'are nici pe departe această intenție. Fără îndoială, dacă n'ajungi strugurii, spu că nu 'l' trebuie. Românii bănăteni se vor îngriji a 'l' ținea cât de sus și față cu această lipitoare hunică.

PROIECTUL

COMISIUNII ADUNĂREI DEPUTAȚILOR pentru revisiunea art. 1, 24, 40, 42, 44, 45, 53, 59, 60, 61, 62, 63, 68, 69, 70, 71, 72, 75, 77, 78, 105, 118, 121, 129, 131 și 133 din Constituțiune și pentru modificarea legii electorale.

SECȚIUNEA III

Despre Miniștri

Art. 97. Nu poate fi ministru de cât cel care este român din naștere, sau cel care a dobândit împămenenirea.

Art. 98. Nici un membru al familiei domnitoare nu poate fi ministru.

Art. 99. Dacă miniștri nu vor fi membrii ai Adunărilor, ei pot lua parte la dezbaterile legilor, fără a avea însă și dreptul de a vota.

La dezbaterile Adunărilor, prezența cel puțin a unui ministru e necesară.

Adunările pot esige prezența miniștrilor la deliberațiunile lor.

Art. 100. În nici un caz, ordinul verbal sau incris al Regelui nu poate apăra pe un ministru de răspundere.

Art. 101. Fie-care din ambele Adunări precum și Regele au dreptul de a acusa pe miniștri și a 'l' trimite d'inaintea înaltei curți de casațiune și de justiție, care, singură, în secțiuni-unite, este în drept a 'l' judeca, afară de cele ce se vor statua prin legi în ceea ce privește exercițiul acțiunii civile a părții leșate și în ceea ce privește crimele și delictele comise de miniștri afară de exercițiul funcțiunii lor.

Punerea sub acuzațiune a miniștrilor nu se poate rosti de cât prin majoritate de două treimi a membrilor de față.

O lege, prezentată la cea d'ntăiu sesiune, va determina casurile de responsabilitate, pedepsele aplicate miniștrilor în modul de urmărire în contra lor, atât în privința acuzațiunii admise de Reprezentațiunea națională cât și în privirea urmăririi din partea părților lășate.

Acuzațiunea pornită de Reprezentațiunea națională contra miniștrilor se va susține de ea însăși.

Urmărirea pornită de Rege se va face prin ministerul public.

Art. 102. Până se va face legea prevăzută în articolul precedent, înalta curte de casațiune și de justiție are puterea de a caracteriza delictul și de a determina pedeapsa.

Pedeapsa însă nu va putea fi mai

FOIȚA «ROMANIEI LIBERE»

— 20 Septembrie —

CASATORIA LUI FRIDERIC

—Așa dar, și tu, te-ai însurat, sermanul meu Frideric! Tu quoque! Mă mir...

Când e la adică, Drugeon, camaradul meu, marele Frideric, nu se mulțumise, în timpul sburdalnicei tinereți, să se dea pe față disprețului său pentru viața regulată printr'o conduită accidentată; era din aceia cari simt trebuința d'a trancăni, în ori-ce ocaziune, în contra căsătoriei: — căsătoria și notariatul erau două pahare ce i se presintau cu stăruință de mână maternă și pe care era ocupat necontenit a le depărta de el, cu ajutorul a numeroase gesturi și blesteme. Eram, prin urmare, în dreptul meu arătându'i oarecare mirare că 'l regăsim căsătorit. 'L-am privit două sau trei secunde c'o atențiune pe care a putu'to lua drept milă; în realitate, 'l găsim schimbat: un ceva în fisionomia lui...

— Ei! Dar această buză ș'astă bărbie rasă!... Nu 'm-ai spus tot: ești și notar!

Acest «și notar» arăta foarte bine că era vorba de două nenorociri gemene.

Frideric 'm'i răspunde cu un tot tragic, desmîniț, de altă parte, printr'un suris:

— Da, și notar! Am tot. Fatalitatea....

Și iată că, mergînd, începu să 'm povestească istoria sa, din care o parte 'm'i era deja cunoscută.

— Mariana și eu, am crescut unul lângă altul la P. pe care d. Bouillet, întrebându-ni un calificativ generos, el numește un oraș frumos. Tipoiți inchiștii: o garlă, o prefectură, mai multe biserică, între care o catedrală aproape gotică, o bibliotecă, un muzeu, o preumblare ca o bilă, în fine tot ce constituie un oraș frumos. Cu puțină superficialitate în plus și cu câte-va mii de oameni mai mult, ar fi în adevăr un oraș frumos. — Cu toate că amândoi eram aproape de aceeași vîrstă, ne logodiră, în chiar aurora vieții noastre, atunci când încă ne plăcea dulceturile și jocurile în adevăr inocente. În provincie nu prea scii ce să faci; părinții mei și aceia ai Marianei făcură aceasta, era o distracțiune ca ori-care alta.

Auzeam adesea glume în juru'm'i asupra viitoarei mele căsătorii; dar n'aveam nici o grijă și nici nu m'eli-nișteam ca să sciu ceea ce promitea să fie viitoarea mea soție, crezînd că înșurătoarea este un mister necesar, ca lotezul, comunicarea, confirmațiunea, confesiunea și extrema-ungere, toate, ceremonii de care, apropiindu-te, nu te mai gîndești la cine oficiază: importantul este să te împărțășești cu acel mister; puțin 'ți pasă cine 'l plămăiește. — Mariana și eu, e-

ram neincetat împreună, vecinii iarna, și vara, la epoca vacanțiilor, alergam amîndoi pe câmpii și prin păduri, dându-ne și câțiva pușnișori în focul discuțiilor noastre copilărești. În fine Paul și Virginia, mai puțin cadrul incântat, mai puțin poezia lui Paul și frumusețea Virginiei. Căci, — era cât p'aci să n'o spu, și, în adevăr, la această epocă, nu observasem nimic. — Mariana, încă chrysalidă, nu promitea un fluture tocmai strălucit. Nu numai că era slabă, deșirată, ca mai toate fetele mici cari se pregătesc a deveni femei, dar, lucru grav, avea un nas așa de impertinent către cer, așa de impertinent în cât părea că chiamă ploaia ca o pedeapsă. Însă, să-nătoasă, ochi albaștri, mari și limpezi un păr blond, frumos și foarte des, dinți pe care nu 'l-ai fi putut compara cu un dominos de cât cu condițiune să 'ți inchiștii o talie compusă numai din duble-albe, în fine o piele foarte plăcută, o piele de blondă sănătoasă. Mărindu-se, Mariana se alipise de mine într'un mod de necrezut, urmărindu-mă pretutindeni, pe unde m'ei putea urmări, privindu-mă neîntreput cu ochii ei albaștri deschis, — niște ochi cum au unele cățele albe.

De aceea, când, după ce 'm-am terminat studiile, vorbeam de plecarea mea la Paris, am precizuit o adevărată sfășiere de inimă sărmane! Mariana, care nu se aștepta la această despărțire timpurie.

După programa stabilită de tatăl meu, pe când trăia, trebuia să învăț dreptul, apoi să intru la Maestru Sardinier ex-prim-clev al tatălui meu și

mare de cât detențiunea, fără prejudiciul casurilor anume prevăzute de legile penale.

Art. 103. Regele nu poate să ierte sau să micșoreze pedeapsa hotărâtă miniștrilor de către înalta curte de casațiune și de justiție de cât numai după cerea Adunării care 'i-ar fi pus în acuzațiune.

CAPITOLUL III

Despre puterea judecătorească

Art. 104. Nici o jurisdicțiune nu se poate înființa de cât numai în puterea unei anume legi.

Comisiunile și tribunalele extraordinare nu se pot crea sub nici un fel de numire și sub nici un fel de curent.

Pentru întregul Stat român este o singură curte de casațiune.

Art. 105. Juriul este statornicit în toate materiile criminale, și pentru delicta politice și de presă.

În toate casurile de atacuri, ofense sau imputări care ar fi îndreptate contra agenților autorităților publice pentru fapte relative la funcțiunile lor, acțiunea pentru daune nu se va putea intenta separat înaintea tribunalelor civile de cât după ce va fi urmat o deciziune de condamnare dată de către curtea de jurați.

Când însă atacurile, ofensele sau imputările ar fi îndreptate contra unei persoane private sau funcționar în viața privată sau persoane juridice, partea civilă va putea intenta în mod separat acțiunea pentru despăgubirea înaintea tribunalelor civile care vor judeca de urgență.

CAPITOLUL VI

Despre instituțiunile județiene și comunale.

Art. 106. Instituțiunile județiene și comunale sunt regulate de legi.

Art. 107. Aceste legi vor avea de basă decentralizarea administrațiunii mai completă și independența comunală.

(Va urma).

DIN JUDEȚE

Certe în consiliul comunal din Brăila. — Cetim în „Mesagerul Brăilei“ :

Consiliul comunal, de la ultimele lupte electorale, este divizat în două tabere egale, în forțe și inimice. De mai mult timp se vorbea de un vot de blam ce sunt dispuși unii din consilierii a da primarului. Schimbările făcute de primar în personalul administrațiunii comunale era motivul celor rebeli, adică, că prin faptul nesupunerii aprobării consiliului în termen de 60 de zile a numirilor și destituirilor făcute, primarul a violat legea.

„S'au iritat mai mult adversarii actualului primar prin permutarea profesorilor de la o catedră la alta la școala secundară de fete, și cu deosebire prin lăsarea pe din-afară a unui d. profesor.

„Nu ne vom ocupa, dacă aceste transferări sunt bune sau rele, de cât amintim că prin ele s'a dat fie-cărui profesor știința sa specială.

„Joi, fiind consiliu și prezentându-se de primar tabloul tuturor numirilor, conform noii legi comunale, de a se aproba de consiliu, s'a citit de d. Berceanu o propunere scrisă, care tindea la un vot de blam dat primarului.

„Membrii prezenți au fost 10, din cari cinci au votat pentru propunere și cinci în contra propunerii. Prin paritate de voturi propunerea a căzut; așa fiind, membrii au părăsit sala ședințelor și nu

marele pendul de carton zăgrăvit, avu cea mai mare osteneală, d'a și re-lua, în viața privată, o pozițiune normală, — particularitate de care suferii neconținut. — Orogoliului urmă o tene-ră uvrieră care cultiva flori de înălțime ca poalele Panteonului, și care încercă, într'un acces de gelosie, motivată, să'mi dea foc cu vitriol; mă alessei c'o adăncă arsură la brațul drept, care mă făcu să mă duc în orașul meu natal puțin mai repede de cât aș fi dorit. — De altă parte, 'mi terminasem dreptul, eram diplomat; în ori ce mod, trebuia să mă reintorc la staul. Staulul nu mă inspăimânta; ci siguranța că voi găsi în el oia mea. Această credincioasă oia mă intrista. Cu toate acestea, m'am reintegrat în domiciliul matern; reputațiunea mă precedase; reputațiunea de ștregar și de vitriolat. Putul să întrevăz triumful meu chiar pe pământul patriei. De aceea răspunsei primelor solicitațiuni ale mamei mele, care mă sfătuia să nu mă amân fericea, pe aria Rachelei în la Juive: «Sunt ténér și țiu la viață». Mariana avea neconținut pentru mine același suris dulce și în-lănțuitor în modestia lui; dar câte femei 'mi surideau!... Nu'și poate nimeni închipi, câte surisuri grațioase poate recolta în provincie, un bărbat care poartă pe el proba irecusabilă a unei mari iubiri de femeie.

Printre persoanele bine-voitoare care catadiceau să mă încurageze pe tăcute să nu le port respect, nu întârziă a distinge pe soția, încă ténér, a unui ofițer bétér, și mă hotărâi a-i adăoga numele la lista norocelor mele, listă încă foarte simțitor mai mică de cât a lui Don Juan. Incepu, așa dar, asediul acestei frumuseți, care bine-voi a'mi rezista tocmai cât trebuia să'și salveze onoarea... și nici atât!

Ne vedeam aproape în toate serile, — pe când bărbatul era la club, — într'un mic pavilion situat tocmai în fundul grădiniței mele, și care da într'o străduțică deșartă. Triumfasem, și mă bucuram de triumful meu fără mari pericole, — cel puțin așa credeam, — dar și fără mare glorie, lucru care 'mi măhnea amorul propriu; adaug că aceste întrevederi la oră fixă, pe care nimic nu le turhura vro-dată, luară îndată în ochii mei un caracter de monotonie și de liniște mitocănească, obositoare în cele din urmă; cu toate acestea, continuam cu curaj pelerinajele mele în fundul grădiniței, și, în toate serile, posac, resemnat, mă îndreptam spre kioscul în care mă aștepta complicea mea, — căci sosea tot-dăuna ea cea d'ântăiu. — Și, în acest timp, privirea Marianei se întunea, surisul 'i se stingea; era evident că cunoștea pacinicile mele vagabondage și că descurajarea o cuprindea.

Intr'o seară, pe când vorbeam, — eu și amanta mea, — ca niște vechi prieteni care se ved în toate zilele, — o mică lovitură sficioasă se auzi în ușa pavilionului, din spre partea grădiniței. Mă sculai repede, mirosind o dramă, aproape fericit de această diversune neașteptată la această monotonie prea lungă. Bărbatul frumoasei mele era un militar bétér, ceea ce de ordin se numește culotte-de-peau, un bădăran

s'au mai pronunțat asupra tabloului de numiri.

„Nu știm ce proporțiune va lua acest conflict care datează de mai multe luni, și care încordează relațiunile dintre cele două tabere, amice altă-dată.“

Gimnaziul din Dorohoiu. — Cetim în „Adevărul“ (din Dorohoiu) :

„Lectorii noștri 'și amintesc că d. primar al comunel noastre, ca un suveran absolut, printr'o serie de adrese cu data de 25 August, în urma celebrei dispozițiuni a consiliului comunal de a trans-forma gimnaziul de aici, în altă școală mai potrivită cu capacitatea d-lor, face cunoscut tutulor d-lor profesori că mandatul lor de la întâiu Septembrie este revocat, cu alte cuvinte a alungat și pe profesori și pe elevi, iar școala a închis-o cu lacăta.

„La 15 curent, alungații profesori se pomenesc fie-care cu câte-o adresă tot din partea pomenitului primar, prin care d-sa, ca măsură de echitate, le pretinde a veni la școală numai pentru a examina pe nenorociții de copii cari au note de corectat și examene generale de trecut; adică le zice: „Intrați, d-lor, cinci minute în școală, acesta este cel mai lung termen ce vă acord, căutați să nu stați mai mult, și să eșiți mai curând ca să închid din nou școala, căci așa cere interesul...“

„Cum, onor. d-le primar, misiunea unui profesor este un mandat, pe care poți să'l revoci și să'l reinouiești după voie? Poți să zici profesorului: „ține procura aceasta, dute și fă ceea ce'ți poruncească intr'nsa, și nimic mai mult“, cum al zice unui avocat ca să se ducă la tribunal să susție cutare excepțiune? Am ajuns și acest timp, să vedem că profesorul este un procurator, care poate fi manșinat sau scos după plac și după cum interesele cauzii dictează!... Stăm bine... O să mergem departe. Să ne mă permită o întrebare, d. primar. De ce nu s'a gândit d-sa la această gravă chestiune înainte de a as'iri profesorilor hărțile de revocare atunci când 'i alungă, și toc-mai acum s'a milostivit de soarta copiilor aruncați pe străde?“

STIRI MARUNTE

O' Donnel a fost tradus înaintea Curții cu jurați, ca acusat de omorul lui Carey. Vedua acestuia afirmă că Donnel i-a declarat el, că a fost trimis de Liga secretă ca să omoare pe fostul martir al coroanei.

TELEFONUL ÎN BUCUREȘTI

Sub acest titlu „Curierul financiar“ publică următoarele :

Cerchez-Latesch & Comp. este numele consorțiului care a cerut de la guvernul român concesiunea d'a instala în oraș și afară din oraș până la o depărtare de 25 kilometri un serviciu de telefon pe timp de 35 ni.

Nu se cere nici o subvențiune ci numai dreptul ca, în termen de 35 ani, să nu se poată instala nici o altă de societate telefoane, și îndatorirea pentru comuna București d'a ceda canalurile și trotuarele gratis pentru instalarea firelor telefonice.

Pentru acest serviciu, compania se obligă a da comunei București 5% din venitul brut ce va rezulta din abonamente trecând peste cifra de una sută. În ce

privesce guvernul, acesta se va bucura de un rabat de 20% asupra prețului abonamentului la particulari.

Abonamentul la particulari se calculează a fi fixat la 400 lei pe an pentru interiorul orașului; pentru liniile instalate afară din oraș se va plăti în plus firele telefonice necesaril

Cererea adresată guvernului e însoțită și de o cautiune de 50 mil lei, care s'a și depus la casa de depuneri de către compania solicitătoare.

Atât guvernul cât și primăria Bucureștilor se ocupă în acest moment cu studiul acestui concesiunii de o utilitate atât de însemnată pentru orașul nostru.

Capitalul consorțiului e fixat la 2 milioane franci, subscris și vărsat parte de românii din București.

Nu se va face nici o emisiune de acțiuni.

MISCAREA ANTISEMITICA

În Ungaria s'au întâmplat din nou, prin apropiere de Zala-Egerszeg, turburări antisemite. Mai multe case de ale Ovreilor au fost arse.

Tribunalul Marțial, instalat de guvern în districtul acesta anume în scopul de a înăbuși turburările, a declarat că nu e competent în materie de antisemitism.

Insemnate turburări antisemite au avut loc și în Rusia, într'o localitate la trei leghe depărtare de Ikaternoslav. — Două sute de jidani au rămas pe drumuri. S'au întâmplat cinci omoruri.

VARIETAȚI

Vas electric. — Navigațiunea electrică progresează încet, ca cea mai mare parte a industriilor la origina lor, dar sunt cuvinte a se crede că marina va și să desvolteze această noua aplicațiune a electricității, cum a știut să întrebunțeze scântea electrică la exploziunea minelor și torpilelor, și arcul voltaic pentru semnale și proiecțiuni. Cestiunea navigațiunii electrice presintă un mare interes din punctul de vedere al viitorului vaselor torpile, căci un vas electric nu face zgomot și poate fi în tot-d'a-una gata, când acumulatorii sunt încărcăți. Încărcarea acumulatorilor nu oferă nici o greutate pentru un vas de rebel unde puterea motrice nu lipsește nicădată.

Dnii Yarrow și C-ie, constructorii ai vaselor torpile, au construit o salupă electrică lungă de 12 metri de tablă de oțel galvanizată, și a cărei elice este acționată de două mașini Siemens. Curentul este dat de acumulatorii Faure-Selon-Volkmar așezați, ca și dynamos, sub pardoseala, și cari nu ocupă prin urmare nici un spațiu folositor. Cu această dispozițiune toată puntea este liberă și 40 de persoane pot să aibă loc pe bord, o singură persoană fiind de ajuns pentru a manevra cârma, care este singurul organ ce se vede pe vas. În casurile ordinare, cea mai bună și principală porțiune a amplasamentului este ocupată de motor, cazane, combustibil și personal.

Cantitatea de acumulatori este îndestulătoare pentru a asigura cu mare ușureală în-timp de șase ore. — „Econ. rom.“

O glumă. — Extras din regulamentul Expoziției cooperatorilor :

„Expozantul are dreptul, numai per-

în trei peri, dobitoc ca o santinelă, dar care nu crez să fi glumit în materie de onoare. — Nu deschide! Sufă 'n luminare! murmură complicea mea spăimântată. Mă supusei, apoi ascultai.

O a doua lovitură, aproape puțin mai puternică de cât cea d'ântăiu, se auzi. De sigur, se putea, trebuia chiar să se pună pe socoteala înșelătoriei discrețiunea acestui dublu apel. Cu toate acestea nu știu ce mă prevenea că pericolul nu era acoloa. Și, cu hotărâre, deschisei. Mă găsi față în față cu Mariana care, d'o-dată, puse un deget pe buze; apoi, aplecându-se spre mine 'mi aruncă repede sceste cuvinte: — Bagă de seamă! Maiorul a venit mai adineauri la tine, a întrebat cam nu știu cum dacă ești acasă, apoi a plecat grăbit... Eram după ușa salonului.

— Și crezi... tu crezi că bănuște... — Ști!... Este el...

O lovitură, dar o lovitură violentă, de astă dată, se auzi în porțița despre strada cea mică.

— Nu deschide! I!, repetă cu disperare deplorabila mea complice, pe jumătate țeapănă pe scaun!

S'auzi o a doua lovitură, mai violentă de cât cea d'ântăiu și urmată d'o trosnitură. Era ușor să nu deschid, dar să împedica a mi se sparge ușa...

— Deschide, zise Mariana cu autoritate.

— Nu! strigai eu. Se poate fugi prin grădină.

— Și pe unde se iese din grădină? 'mi replică eroica mea fidanțată. Și, chiar atunci când fugă ar fi cu puțină, nenorocitele, la ce ar servi?

soana sa, la intrarea gratuită în expoziție.

„El va poseda un bilet de intrare, liberat de președintele administrator, în spatele căruia va fi biletul expozantului...“

??

NOTIȚE LITERARE

Arta. — (Revistă bilunară (?) No. 1. cuprinde. — Către cetitori. Către cuvinte despre musică și școlile musicale. — Geniul în teatru. — Alexandru Gheorghiu. — Françoise de Rimini. — Starea Picturei la noi. — Cum se critică. — Literatura dramatică. — (Pe copertă). — Mișcarea teatrală. — Bibliografie.

Serviciul telegrafic al „României Libere“

2 Octomvrie. — 9 ore dimineața.

Madrid, 1 Octomvrie. Poporațiunea Madridului pregătește ovațiuni pentru intrarea regelui Alphons XII.

Paris, 1 Octomvrie. Circulă zgomotul că generalul Thibaudin, ministru de rebel și-a dat dimisia. O depeșă din Hong-Kong anunță că liniștea s'a restabilit la Canton.

Belgrad, 1 Octomvrie. Regele Milan a sosit la 3 ore după amiază. Președintele consiliului, d. Piroceanu, s'a dus îndată la palat și a înmănat dimisia cabinetului în mâinile regelui.

Berlin, 1 Octomvrie. Baronul de Plessen, consilier al ambasadei germane la Londra, s'a dus erl la principele de Bismarck la Friederichsruhe și a plecat de acolo d'a dreptul la Petersburg, unde va îndeplini funcțiunile de însărcinat al Germaniei în timpul lipsei ambasadorului, generalul de Schweinitz.

Viena, 1 Octomvrie. Principele Wilhelm al Prusiei a sosit spre a lua parte la vânătorile Curții; a fost primit la gară de împăratul.

Pesta, 1 Octomvrie. Procesul contra asasinilor președintelui Mailath a început azi. Camera deputaților a procedat la alegerea biroului său. Deputații croaiți iar s'au abținut a asista la ședință. (Havas).

MAI NOU

Bacău 20 Sept. 1883.

Ziarului „România Liberă“

Procesul va începe la 11 ore; fiul și nepoții ministrului Lecca vor fi apărați de Alexandru Șendrea, Culoglu, Lascar Costin, Dimitrie Lupașcu. — Janoli bolnav, probabil nu va veni.

D. Radu, apărât de Ernest Sturdza, Sachelari, Rosetti Tetzkanic Donic. Influența mare se încearcă; martorii d-lui Radu intimidăți mulți de teamă nu vor veni. Se zice că ministrul Chițu a ordonat suspendarea urmăririi locuitorilor din Ungureni pentru datorii de muncă. Reporterul.

Ploiești, 20 Septemvrie.

A vocații apărării: Cornea, Disescu, Păucescu, Pătărlăgeanu, Costescu, Apostolescu, Văleanu, Davidescu, Athanasie, Brătescu — Curtea presidată Cămpineanu — Apărarea cere amănare pentru motive procedura. Strămutarea procesului cerută deja casație. Reporterul.

Sunteți bănușii, cine va bate în ușă, și nu deschizi!... Deschide, 'ți zic!

În penumbra miciei scări, răsă lumina de o pseudo-lună, nu vedeam pe Mariana, dar ghiceam că e superbă: mărită prin noblețea devotamentului ei, dominându-și emoțiunea și făcând să 'i tacă amorul, a cărui rană scoate de sigur sângele în valuri în ciuda tuturor comprimărilor eroice.

Mă supusei, atât de imperios 'mi se părea accentul vocii sale, dar întrebându-mă cu o reală neliniște, dacă această tragico-comedie avea s'o ia spre grozăvie sau spre caragiosic. Maiorul sub ale cărui opineli ușa cedase aproape pe jumătate, intră ca o trombă și era să mă restorne, atâta impetuositate puse ca să calce pe primele trepte ale scării; acolo, se împleci; dar, fără a pierde o secundă, scoase din buzunar un formidabil felinar, — tovarăș al excursiunilor sale nocturne, — și 'l aprinse. Bătrânul toval era armat: un revolver de șea soldătească luca în mâna cea dreaptă. Mărturisesc că 'mi-a fost frică, dar pot spune, cu mâna pe conștiință, că 'mi era milă mai mult de maioreasă de cât de mine. Și, la adică, ea era mai imediat amenințată, căci teribilul militar se ducea spre dânsa pe drumul cel mai scurt, pe când, în necuștatul lui avânt, mă lăsa în urmă. De aceea, eram prada unei spaimi inexplicabile, când 'mi rădicași ochii spre ușa camerei criminale al cărei prag era să fie călcat de Othelo, în pantalonii cenușii...

Pe acel prag, era, roșie și confusă,

Societatea „Corpul didactic.“

Din cauza numărului neîndestulător de membri, adunarea generală de la 18 curent s'a amânat pentru Duminică 25 Septembrie, orele 2 p. m., în localul societății, casa Filipescu de lângă palat, strada Calvină.

La ordinea zilei vor fi: 1) Darea de seamă de mersul societății 2) Expunerea situațiunii financiare. 3) Alegerea de noui membri în consiliul de administrațiune conform modificării statutelor. 4) Fixarea cestiunilor ce se vor pune a fi desăbute într'un congres al corpului didactic din România, în au 1884.

Președinte B. Boerescu.

BIBLIOGRAFIE

Biblioteca Institutelor-Unite din Iași.

Au eșit de sub tipar: Culiuanu N. Algebra, ed. III. . 3,25 Poni P. Elemente de fizică. Curs complet pentru Licee 5,00. Vărgolici St. Gramatica latină. Partea I. Etimologia 3,00. Vărgolici St. Gramatica latină. Partea II. Sintaxa 4,00. Se află de vînzare la librăria „Unirea“ din Iași.

MAGASINŪ ROMANŪ

5, STRADA ȘTIRBEI-VODA, 5.

Sub-semnatul am primit și primesc haine gata de lăna curată pentru bărbați. Pardesuri, Redingote și Costume sacouri diferite culori, cele mai moderne pentru sezonul de toamnă cu prețurile mai eține de cât la alții.

Primind și un mare asortiment de stofe Franceze și Englese pentru comode.

3 Pofțiți la etin și bun R. I. LOCUSTEANU

SE CERE o guvernantă care, pe lângă limba franceză să știe pe cea germană și engleză. A se adresa strada Colți No. 44 la d. C. Lecca.

A se vedea în pag. IV anunțul și avisul relative la Grands Magasins du Printemps, calea Victoriei, 39.

Doctorul E. Clement

Reintors în capitală, dă consultațiuni de la 4 la 5½ ore p. m. strada Renascerei Nr. 3.

Boalele de gât, gură, nas și urechi tratează printr'o artă specială

D-rul J. BRAUNSTEIN

foști aspiranți de medic secundar în Viena în clinica lui Braun (boale de femeș și faceri) și a lui Hebra (Syphilis și boale de piele) Consultațiuni de la 3-5 ore p. m. Strada Decebal No. 20 (în dosul Bărăției)

VIN NEGRU

de Orevița și Gola-Drăncea

Vechiu de 4 ani, calitate superioară tuturor altor vinuri. — 15 fr. vadră — și

ALB DE DRAGASIANI

din recolta anului 1879. — 15 fr. vadră la PAUN POPESCU & Comp. 18, Strada Lipscani, 18.

numai sublima Mariana, în a cărei privire se reflecta spaima și disperarea în același timp!

Bătrânul era impietrit; lăsa să'i cadă revolverul, și, ținând încă felinarul, privindu-ne pe amândoi, avea, în adevăr, înfățișarea cea mai caraghioasă ce se poate imagina:

— Pardon! îngână el. Acea scrisoare anonimă...

— Majorule, zise Mariana, plecând ochii cu nevinovăție, dar aruncându-mi măi întâiu o privire expresivă, — vei uita ceea ce ai vădut, nu 'i așa?... Știi, că suntem logodniți, Frideric și eu, de multă vreme...

— Și ne căsătorim luna viitoare, mă grăbiți s'adaog.

Atât se măi putea zice, nu 'i așa?

Ită cum m'am însurat și cum, în urmă, ne măi având nimic bun de făcut, am devenit notar.

— Și'ți pare rău, fără indoială? — întrebai pe Frideric.

— Zeu! nu prea, — 'mi răspunse el, dând din umeri... Numai, o indoială nu mă lasă în pace: Mariana, venind să mă vestească și substituindu-se pentru un moment amantel mele, a voit oare să mă scape și să scape o femeie dintr'un pericol amenințator, sau a voit numai pur și simplu, să mă ia de bărbat cu ori ce preț? N'am putut s'o știu până azi...

N'am zis nimic lui Frideric, dar părărea mea era formată...

Dar a domniei-voastre?

Henry Rabusson.

